

<sida1>

Till Herr Professo[r]n
N. J. Andersson!
Stockholm.

För ärade skrifvelsen af den 7de December 1857, får jag härmedelst betyga min Förbindliga tacksägelse. Våra Psychologiska åsigter äro icke öfverensstämmande. Då Försoningsverket, är det hufvudsakliga i vår Religion, så göras icke något afseende på vetenskapliga eller politiska för[-]

<sida2>

tjenster; Jag icke ens dygden, som var det högsta, hvartill Hedningen kunde Up[p]arbeta sig, kan gälla inför Gud. Då en allmän brottslig[-]het förutsättes, enligt Reformatörernas åsigter, så återstår endast den frågan: Är Du försonad med Ditt lifs Up[p]hof? [frågetecknet lagts till av inskrivaren] Vanligen äro våra vetenskapsmän Rationalister. Och derföre lyder deras Trosartikel ungefärligen sålunda:

"När Menniskan Up[p]fyller sina pligter emot sina likar och djuren, och rätt begagnar den Gudomliga stråle, som är nedlagd i Förnuftet, <sida3> så kan hon Up[p]fylla sin bestämmelse, utan att känna andra positiva Lagar, eller Försoningsverket."

Utur en tryckt af[-] [<haf> överstrykta tecken] handling af A. A. om rätta förhållandet emellan [<Mellan> överstrykt ord] Naturen, människan och Gud.

Qvitto på 15 Rdr medfölje[r] hvarföre frampå [<våren?> trasig sidkant] skall afläggas ett väx[<tpaquet?> trasig sidkant] som kanske med första ångfartyg kan komma till Stockholm — önskligt vore likväl om jag kunde få en förte[c]kning på de växter, som i synnerhet åstundas. Med Högaktning har äran framhärda

Herr Professorens

Erbördigste
L. L. Læstadius

Pajala den 22/12 57.